

[Finansministeren]

spiritus i fremskridtssamfundet, og den vurdering er jeg enig i.

Men så hører enigheden også op. Forslagsstillerne er helt urokkeligt forankret i deres besynderlige og asociale tankeverden, og det skal jeg give nogle typiske eksempler på.

Fremskridtspartiet vil gennemføre store nedskæringer inden for uddannelsesområdet. Man vil begrænse tilgangen til gymnasier og HF til 18.000 elever pr. år. Det svarer til, at herved 6.000 unge holdes ude. De foreslåede nedskæringer på bevillingerne til EFG og til lærlingeuddannelserne vil presse yderligere titusinder ud af uddannelsessystemet. Hertil kommer, at man vil fjerne alle bevillinger til direkte bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Virkningen af alle disse forslag og af, at også kommunernes muligheder for at gøre en indsats på dette område bliver forringet, vil være, at op imod halvdelen af en årgang unge kastes ud i ungdomsarbejdsløshed.

Når fremskridtspartiet hævder, at sådanne forslag vil forbedre beskæftigelsen, så kan det efter min opfattelse kun betegnes med udtryk, som jeg forstår at vi helst skal holde os fra heroppe.

Jeg ved godt, at fremskridtspartiet vil hævde, at virkeliggørelsen af fremskridtssamfundet vil betyde, at erhvervslivet vil blomstre op i en sådan grad, at arbejdsløsheden vil forsvinde på ingen tid. Det har man jo også nogle midler til. Det søger man at opnå ved bl. a. at nedsætte bevillingerne til erhvervsfremme med over 1 mia kr. Herved vil forsknings- og forsøgsvirksomhed og støtte til fremme af produktiviteten og ikke mindst eksportfremmende aktiviteter af mange slags blive skåret væk. Fremskridtspartiet har øjensynlig ikke fattet, at bevillingerne hertil netop forbedrer beskæftigelsen især i de små og i de mellemstore virksomheder. Regeringen har i særlig grad lagt vægt på de eksportfremmende foranstaltninger, som er med til at forbedre både beskæftigelsen og betalingsbalancen.

I øvrigt gælder det i år som tidligere, at fremskridtspartiets ændringsforslag først og fremmest går ud over de svage grupper i samfundet. Nogle eksempler herpå er, at børnetilskud, ungdomsydelse og stipendier til uddannelsessøgende skal bortfalde. Rentesikringen skal afskaffes, hvilket medfører huslejstigninger i det nyere sociale boligbyggeri

på omkring 24.000 kr. årligt. Statens tilskud til daginstitutioner nedsættes med 400 mill. kr. Adgangen til at opnå enkepension afskaffes, og satserne for arbejdsløshedsdagpenge skal nedsættes med 20 pct. Det, fremskridtspartiet sætter i stedet, er en lidt forøget konthjælp og så skattelettelser, som især for de mest udsatte grupper langt fra opvejer nedskæringerne.

De samlede nedskæringer af de offentlige udgifter, som her foreslås af fremskridtspartiet, andrager knap 44 mia kr. Heroverfor står en indtægtsnedgang på ca. 12 mia kr., sådan at det offentliges bruttokasseunderskud reduceres med knap 32 mia kr. Men ser man bort fra de forslag, som ikke har en umiddelbar virkning på samfundsøkonomien, og milliardregnefejl fra fremskridtspartiets side og så i øvrigt lægger fremskridtspartiets egne antagelser til grund, så står der i runde tal tilbage nedskæringer på ca. 30 mia kr. og skattelettelser på ca. 20 mia kr. Det siger sig selv, at så voldsomme ændringer i statsbudgettet vil få uoverskuelige konsekvenser for samfundsøkonomien. Der skulle afskediges op imod 100.000 offentligt ansatte. Grundlaget for udførelsen af en lang række samfundsfunktioner ville blive voldsomt forringet, og store grupper af befolkningen ville blive udsat for økonomiske rystelser af et uoverskueligt omfang.

Det er jo kun de direkte virkninger af fremskridtspartiets forslag. Hertil kommer, at partiets økonomiske politik vil medføre en så drastisk reduktion i det offentliges efterspørgsel efter varer og tjenester, at også beskæftigelsen i den private sektor vil blive ramt hårdt. Fremskridtspartiet lukker øjnene helt i for de mest elementære økonomiske sammenhænge, og man postulerer hårdnakket, at partiets økonomiske politik vil fjerne arbejdsløsheden og gøre det på ingen tid.

Nu er det jo bare sådan, at forudsætningen for, at der kan komme flere i arbejde, det er jo altså først og fremmest, at der er en større efterspørgsel efter varer og tjenester. Hvor skulle den efterspørgsel komme fra med nedskæringer på 30 mia kr. og skattelettelser på 20 mia kr.? Ja, den kan jo ikke komme fra hjemmemarkedet i hvert fald. Så må det altså være udlandet, som skal aftage en større produktion. Foruden at opfange den forøgelse af arbejdsløsheden, som ned-